

Księga Hioba

Rozdział 17

1. Mój oddech jest skażony, moje dni gasną, groby na mnie *czekają*. 2. Czy nie szydęcy są przy mnie? Czy moje oko nie czuwa przez ich zniewagi? 3. Złóż więc zastaw za mnie u siebie. Któż jest ten, który za mnie poręczy? 4. Ich serce bowiem ukryłeś przed zrozumieniem, dlatego *ich* nie wywyższysz. 5. Kto pochlebia przyjaciółom, tego dzieciom zgasną oczy. 6. Uczynił mnie tematem przysłowia wśród ludzi i pośmiewiskiem przed nimi. 7. Moje oko zaćmiło się od smutku, a wszystkie moje członki są jak cień. 8. Prawi zdumieją się nad tym, a niewinny powstanie przeciwko obłudnikowi. 9. Sprawiedliwy będzie trwał przy swojej drodze, a kto ma czyste ręce, nabierze siły. 10. Lecz wy wszyscy zawróćcie i przyjdźcie; bo mądrego wśród was nie znajduję. 11. Moje dni przeminęły, rozwiały się moje zamiary, myśli mego serca. 12. Noc zamieniają w dzień, światłość skraca się z powodu ciemności. 13. Gdybym czegoś oczekiwał, grób *będzie* moim domem, w ciemności rozłożyłem swoje posłanie. 14. Powiedziałem do zniszczenia: Jesteś moim ojcem, a robactwu: Moja matka i moja siostra. 15. Gdzie jest więc teraz moja nadzieja? Kto zobaczy moją nadzieję? 16. Zstąpią do zasuw grobu, gdy razem odpoczniemy w prochu.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓLCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski